

Dosarul nr.2r-433/22
2-21085269-01-2r-22082022

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. N. Doroftei)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, O. Cojocaru, M. Anton)

DECIZIE

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Cătălin Braescu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Top Leasing & Credit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Cătălin Braescu și Mariei Braescu cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit cererea de apel depusă de Cătălin Braescu,

c o n s t a t ă:

La 04 iunie 2021, prin intermediul poștei (f.d.26-27), Organizația de Creditare Nebancară „Top Leasing & Credit” Societate cu Răspundere Limitată, (în continuare OCN „Top Leasing & Credit” SRL), a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cătălin Braescu și Mariei Braescu, solicitând încasarea, în mod solidar, a datoriei în sumă de 3414,70 de euro, a penalității în sumă de 273,72 de euro, în total suma de 3688,42 de euro și a cheltuielilor de judecată privind plata taxei de stat în sumă de 110,65 de euro, echivalentul a sumei de 2374,12 lei, la data efectuării plății.

Prin încheierea din 09 iunie 2021 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a acceptat în procedura cererilor cu valoare redusă cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Top Leasing & Credit” SRL.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2021 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Top Leasing & Credit” SRL și s-a încasat, în mod solidar, de la Cătălin Braescu și Maria Braescu în beneficiul OCN „Top Leasing & Credit” SRL, în temeiul contractului de împrumut nr.158-M/2020 din 09 ianuarie 2020, datoria în sumă de 3414,70 de euro, penalitatea contractuală în sumă de 273,72 de euro, în total suma de 3688,42 de euro; s-a încasat, în mod solidar, de la Cătălin Braescu și Maria Braescu în beneficiul OCN „Top Leasing & Credit” SRL suma de 2374,12 lei cu titlu de cheltuieli de judecată privind plata taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

La 22 noiembrie 2021, Cătălin Braescu a înregistrat apelul nemotivat împotriva hotărârii din 25 octombrie 2021 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, solicitând

admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Cătălin Braescu și s-a comunicat apelantului Cătălin Braescu despre necesitatea prezentării, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, a cererii de apel motivate pe suport de hârtie, în atâtea copii câți participanți la proces sunt, plus o copie pentru instanța de apel și a originalului dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 1780,59 de lei, acordând un termen de 7 zile din momentul recepționării încheierii; s-a explicat apelantului Cătălin Braescu că, în cazul nelichidării neajunsurilor menționate, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate actele va fi restituită.

Prin încheierea din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de Cătălin Braescu și s-a remis lui Cătălin Braescu cererea de apel cu toate documentele anexate; s-a explicat lui Cătălin Braescu că, restituirea cererii de apel nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată în termenul și modul stabilit al aceluiași apelant cu cerere de apel împotriva aceleași hotărâri, cu același obiect și temeuri, dacă apelantul a lichidat neajunsurile.

La 19 iulie 2022, Cătălin Braescu a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, la etapa primirii cererii de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că, restituirea cererii de apel a fost dispusă greșit din cauza examinării superficiale a cauzei și aprecierii arbitrare a probelor. Examinarea superficială și aprecierea arbitrară a probelor rezultă din conținutul încheierii contestate, or, instanța de apel nu a indicat filele dosarului la care se regăsesc acele materiale concrete care ar confirma că a fost înștiințat despre corespondență, plicul cu încheierea din 10 februarie 2022, însă „n-a ridicat de la oficiul poștal copia încheierii trimisă de instanța de apel”.

Totodată, a menționat că, constatarea instanței precum că, prin scrisoarea din 17 martie 2022 a fost expediată copia încheierii din 10 februarie 2022 de a nu da curs cererii de apel, în adresa sa din r-nul xxxxx, sat. xxxxx, nu este suficientă și nu echivalează cu faptul comunicării încheierii respective în sensul art. 100 Cod de procedură civilă. La caz, instanța de apel nu a verificat și nu a constatat comunicarea actului judecătoresc în modul prevăzut la art. 100 Cod de procedură civilă, dar și-a întemeiat concluzia doar pe faptul expedierii încheierii în adresa sa. Prin urmare, concluzia instanței de apel privind comunicarea încheierii din 10 februarie 2022 este prematură și neîntemeiată, or, în acest sens, în încheierea contestată nu a fost reflectată nicio probă. În opinia recurentului, sunt neîntemeiate și eronate constatările și concluziile instanței cu privire la pretinsa neconformare la indicațiile instanței din încheierea din 10 februarie 2022. Or, odată ce încheierea din 10 februarie 2022 nu a fost comunicată legal, termenul stabilit de instanța de judecată pentru înlăturarea neajunsurilor nici nu a început să curgă. Pentru aceste motive, concluzia instanței de apel cu privire la temeinicia sancțiunilor procesuale prin restituirea cererii de apel, este neîntemeiată și prematură.

Recurentul a susținut că, instanța de apel a îngrădit dreptul convențional de acces la tribunal. Modul eronat și superficial de examinare și soluționare a problemei invalidează soluția instanței de apel și denotă ilegalitatea încheierii contestate. În

consecință, reprezintă o încălcare a dreptului fundamental protejat de CEDO. Dreptul de acces la instanță este un element cheie al accesului la justiție, care derivă din dreptul la un proces echitabil. Instanțele de judecată au obligația pozitivă de a apăra statul de drept și de a proteja părțile împotriva practicilor ilegale.

Interpretarea eronată și aplicarea incorectă a normei de procedurale a dus la privarea sa de dreptul de acces la o instanță (Perez de Rada Cavanilles împotriva Spaniei, pct. 49; Miragall Escolano și alții împotriva Spaniei, pct. 38; Sotiris și Nikos Koutras ATTEE împotriva Greciei, pct. 20; Beles și alții împotriva Republicii Cehe, pct. 50; RTBF împotriva Belgiei, pct. 71-72 și 74; Miessen împotriva Belgiei, pct. 72-74; Zubac împotriva Croației (MC), pct. 97).

Recurentul a opinat că, în speță, a fost lipsit de posibilitatea de a se conforma indicațiilor instanței de apel.

De asemenea, a indicat că, în jurisprudența Curții Europene s-a statuat că statele se bucură de o anumită marjă de apreciere. Cu toate acestea, limitările nu trebuie să restrângă dreptul de acces întra-atât încât să fie atinsă însăși substanța acestuia (Ashingdane contra Regatului Marii Britanii). În special, trebuie, în fiecare caz, să se procedeze la o evaluare în lumina particularităților procedurii. Instanțele trebuie, în aplicarea normelor de procedură, să evite un formalism excesiv care ar aduce atingere caracterului echitabil al procedurilor și o flexibilitate excesivă care ar conduce la eliminarea condițiilor procedurale stabilite de lege (Hasan Tunc și alții împotriva Turciei, pct. 32-33).

Dreptul de acces la o instanță este afectat în însăși esența sa, atunci când reglementarea acestuia încetează să mai servească scopurilor de securitate juridică și bună administrare a justiției și constituie un obstacol care împiedică justițiabilul să solicite soluționarea pe fond a litigiului de către instanța competentă (Zubac împotriva Croației (MC), pct. 98). Instanțele naționale trebuie să țină cont suficient de circumstanțele specifice ale cauzei și să nu aplice normele și jurisprudența relevantă într-un mod prea rigid (a se compara Clavien împotriva Elveției (dec.) și Gajtani împotriva Elveției).

Curtea a mai reținut că formalismul excesiv se referă la interpretarea strictă a normelor de procedură, care ar putea priva reclamantii de dreptul de acces la instanță. Acest lucru poate include interpretarea strictă a termenelor de prescripție, a regulilor de procedură și a probelor. Pentru a soluționa problema proporționalității unei restricții privind accesul la o instanță civilă, Curtea ia în considerare erorile procedurale comise în cursul procedurii, care au împiedicat reclamantul să aibă acces la o instanță și stabilește dacă partea interesată a fost obligată să suporte o sarcină excesivă ca urmare a acestor erori (Zubac împotriva Croației (MC), pct. 90-95, pct. 119).

Instanța de apel nu a executat obligația pozitivă de a comunica corespunzător actul judecătoresc cu efecte decisive și irevocabile, nu a verificat dacă obligația respectivă a fost executată în modul prescris de legea națională și l-a lipsit de dreptul de acces la instanță. Repunerea în dreptul convențional încălcat este posibilă în condițiile art. 13 CEDO prin admiterea cererii de recurs cum a fost formulată.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului la data de 22 august 2022, prin scrisoare (f.d.78) și a fost recepționată la 25 august 2022, conform avizului de recepție (f.d.80).

La 15 septembrie 2022, prin intermediul poștei (f.d.83), OCN „Top Leasing & Credit” SRL a depus referință la cererea de recurs, exprimând poziția în favoarea respingerii recursului.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de apel a adoptat încheierea de restituire a cererii de apel în data de 12 mai 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 19 iulie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei încheierii instanței de apel de restituire a cererii de apel către Cătălin Braescu la data de 16 iunie 2022, conform scrisorii (f.d.61), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia. Deși, extrasul din poștă electronică a instanței de apel denotă expedierea copiei încheierii de restituire a cererii de apel la adresa electronică cbraescu26@gmail.com (f.d.62), însă din cererile adresate instanței de către Cătălin Braescu, ultimul nu a indicat această adresă ca fiind una activă de corespondență. Astfel, recursul este declarat în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborate cu normele de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat de Cătălin Braescu și va menține încheierea contestată, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În temeiul art. 427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul relevă că, hotărârea din 25 octombrie 2021 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Top Leasing & Credit” SRL împotriva lui Cătălin Braescu și Mariei Braescu cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată, a fost atacată cu apel de către Cătălin Braescu, înregistrând în acest sens la data de 22 noiembrie 2021 apelul nemotivat (f.d.47-48).

În conformitate cu prevederile art. 368 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului, dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordînd apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Prin încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Cătălin Braescu și s-a comunicat apelantului Cătălin Braescu despre necesitatea prezentării, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, a cererii de apel motivate pe suport de hârtie, în atâtea copii câți participanți la proces sunt, plus o copie pentru instanța de apel și a originalului dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 1780,59 de lei, acordând un termen de 7 zile din momentul recepționării încheierii; s-a explicat apelantului Cătălin Braescu că, în cazul nelichidării neajunsurilor menționate, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate actele va fi restituită (f.d.54-55).

Aici este de remarcat că, prin scrisoarea datată cu 17 martie 2022, în adresa lui Cătălin Brăescu din r-nul xxxxx, sat. xxxxx, a fost expediată copia încheierii din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.56), fiind remisă corespondența instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d.57).

Instanța de apel, în temeiul art. 369 alin.(1) lit. a) Cod de procedură civilă, prin încheierea din 12 mai 2022, a restituit cererea de apel depusă de Cătălin Braescu împotriva hotărârii din 25 octombrie 2021 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, cu toate documentele anexate și a explicat lui Cătălin Braescu că, restituirea cererii de apel nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată în termenul și modul stabilit al aceluiași apelant cu cerere de apel împotriva aceleași hotărâri, cu același obiect și temeuri, dacă apelantul a lichidat neajunsurile (f.d.58-60).

Or, în virtutea art. 369 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

Colegiul prin prisma criticilor aduse actului judecătoresc contestat și argumentelor aduse în favoarea casării acestuia, apreciază ca fiind corectă soluția instanței de apel privind restituirea cererii de apel, având în vedere neîndeplinirea în termen a indicațiilor instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin.(1) Cod de procedură civilă, din motivele ce succed.

Instanța de apel în încheierea de restituire a cererii de apel ca urmare a neîndeplinirii indicațiilor instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin.(1) Cod de procedură civilă, a punctat că, neîndeplinirea în termen a indicațiilor instanței de apel a determinat aplicarea prevederilor art. 369 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă.

Colegiul reiterează că, apelantul a avut un termen de 7 zile pentru înlăturarea neajunsurilor admise la depunerea cererii de apel, acordat prin încheierea din 10 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care a fost expediată la adresa lui Cătălin Brăescu din r-nul xxxxx, sat. xxxxx, conform scrisorii date 17 martie 2022 (f.d.56).

De altfel, adresa dată a fost reflectată de către Cătălin Brăescu în apelul nemotivat înregistrat la 22 noiembrie 2021, depus împotriva hotărârii din 25 octombrie 2021 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni (f.d.47-48).

În atare circumstanțe, restituirea corespondenței instanței de apel din adresa lui Cătălin Braescu ca fiind „nereclamată” (f.d.57), în situația în care trimiterea poștală a fost expediată la adresa indicată nemijlocit de către Cătălin Brăescu, nu poate justifica alegația recurentului precum că instanța nu și-a onorat obligația de comunicare a actului de procedură în sensul art. 100 Cod de procedură civilă.

Or, în conformitate cu art. 100 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Conform pct. 2 al Hotărârii Guvernului pentru aprobarea Regulilor privind prestarea serviciilor poștale nr. 1457 din 30 decembrie 2016, se definește trimiterea

nereclamată ca fiind trimiterea poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

În sensul pct. 101 al aceleiași Hotărâri de Guvern, trimiterile poștale se păstrează în unitatea poștală, în așteptarea destinatarului, timp de 15 zile calendaristice pentru trimiterile poștale interne și timp de 30 de zile calendaristice pentru trimiterile poștale internaționale, din ziua următoare zilei de sosire a acestora în oficiul poștal de destinație. Scrisorile recomandate cu mențiunile „Citație” și „Înștiințare” se păstrează timp de 7 zile calendaristice. Mandatele poștale se păstrează timp de 30 de zile. La cererea în scris a expeditorului sau destinatarului, termenul de păstrare a trimiterilor poștale poate fi prelungit, cu excepția scrisorilor cu mențiunile „Citație” și „Înștiințare”, până la 2 luni din ziua următoare zilei de sosire a acestora în oficiul poștal de destinație.

În contextul reglementărilor citate, Colegiul notează că, nu poate fi pusă pe seama instanței de judecată nereclamarea corespondenței de către destinatar, în condițiile în care instanța de apel a întreprins măsurile necesare conform legii și a expediat actul de procedură în adresa indicată personal de apelantul Cătălin Braescu.

Subsecvent decad argumentele recurentului precum că, instanța de apel nu a verificat și nu a constatat faptul comunicării actului de procedură în modul prevăzut de art. 100 Cod de procedură civilă, axându-se doar pe faptul expedierii, precum și că, în lipsa comunicării legale a încheierii instanței de apel, nici nu ar fi început să curgă termenul pentru lichidarea neajunsurilor.

De altfel, nu poate fi ignorat nici aspectul precum că, aflarea cauzei civile pe rolul Curții de Apel Chișinău a fost determinată de faptul atacării cu apel a hotărârii primei instanțe de însuși Cătălin Braescu, ceea ce denotă că, recurentul cunoștea despre procesul dat și avea obligația de urmări cursul acestuia.

Implicit, Colegiul punctează că, odată inițiind procedura de apel, recurentul urma a se interesa periodic de soarta dosarului. Or, părțile trebuie să ia măsuri în intervale rezonabile de timp pentru a afla despre progresul procedurilor judiciare despre care aceștia cunosc, în plus, pornită la cererea de apel depusă de Cătălin Braescu.

Or, conform jurisprudenței CtEDO, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

În altă ordine de idei, deși, prevederile legii procedurale sunt exprese și certe în cazul declarării apelului, precum și obligația apelantului de a se conforma prevederilor legale în acest sens, cuprinse în art.365 Cod de procedură civilă, pentru a evita sancțiunile procedurale, apelantul depunând la 22 noiembrie 2021, cererea de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe, a eludat de a se conforma normelor procedurale și de a depune cererea de apel în conformitate cu exigențele legii și dovada de plată a taxei de stat, având în vedere natura litigiului.

Adițional, Colegiul reiterează că, lui Cătălin Braescu prin încheierea din 10 februarie 2022, i-a fost acordat de către instanța de apel un termen de 7 zile de la recepționarea încheierii pentru lichidarea neajunsurilor admise la depunerea cererii de apel.

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței

trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Totodată, Cătălin Braescu nu a făcut uz de dreptul său procedural de a solicita, după caz, prelungirea termenului prin care s-a acordat termen pentru înlăturarea neajunsurilor în conformitate cu art. 115 Cod de procedură civilă, în caz că nu avea posibilitatea de a se conforma indicațiilor instanței de apel conform încheierii emise în temeiul art. 368 alin.(1) Cod de procedură civilă.

Or, în virtutea art. 115 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces interesați, instanța de judecată poate prelungi termenul de procedură stabilit de instanța de judecată. Termenul poate fi prelungit pentru același temei o singură dată. Termenul de procedură stabilit de lege nu poate fi prelungit, fiind aplicabil art.116.

În temeiul art. 113 Cod de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Corelând normele de drept procedural citate cu situația de fapt, precum și în contextul prevederilor art. 56 alin. (3), art. 61 alin.(1) Cod de procedură civilă, conform cărora participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale, Colegiul evidențiază că, instanța de apel corect a punctat că, apelantul în termenul acordat nu a îndeplinit indicațiile instanței de apel, ceea ce a determinat restituirea cererii de apel în temeiul art. 369 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă.

Colegul reiterează că, neajunsurile admise la depunerea cererii de apel ce urmau a fi lichidate vizau prezentarea cererii de apel motivate și a dovezii de plată a taxei de stat la depunerea cererii de apel.

Aici este de remarcat că prin impunerea unor termene limite în vederea valorificării drepturilor pretinse a fi lezate se urmărește o bună administrare a justiției și asigurarea securității raporturilor juridice.

Prin prisma respectării dreptului de acces liber la justiție, garantat de art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 20 al Constituției Republicii Moldova și art. 5 Cod de procedură civilă, accentuat și în jurisprudența CtEDO, precum și dreptul la un remediu efectiv garantat de art.13 din Convenție, circumstanțele relatate denotă că partea recurentă și-a neglijat posibilitatea de valorificare a drepturilor procedurale în interiorul termenului acordat de instanță.

Alegațiile recurentului precum că instanța de apel nu și-a executat obligația pozitivă de a comunica corespunzător actul judecătoresc, nu a verificat dacă obligația respectivă a fost executată în modul prescris de legea națională și l-a lipsit de dreptul de acces la instanță, nu și-au găsit confirmare, în condițiile în care în conjunctura redată anterior, este evident că, instanța de apel a întreprins măsurile necesare de a comunica actul judecătoresc lui Cătălin Braescu la adresa cunoscută, însă anume Cătălin Braescu nu și-a valorificat drepturile sale, inclusiv nu a ridicat corespondența destinată lui, expediată de către instanța de apel.

În context, Colegiul reține ca fiind relevantă constatarea instanței de apel precum că, apelantul/recurentul Cătălin Braescu nu a comunicat instanței o altă

adresă decât cea reflectată în materialele cauzei, având în vedere prevederile art. 107 alin.(1) Cod de procedură civilă.

Criticile recurentului aduse raționamentelor instanței de apel nu justifică poziția sa precum că instanța i-a îngrădit dreptul de acces la instanță, având în vedere că și în sensul jurisprudenței CtEDO, citate de recurent, instanțele naționale țin cont de circumstanțele specifice ale cauzei și în dependență de acestea, aplică legea.

Din considerentele redate, având în vedere că instanța de apel la emiterea încheierii contestate s-a conformat prevederilor legale corelate cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va respinge recursul declarat și va menține încheierea contestată.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin.(2), art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Cătălin Braescu.

Se menține încheierea din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Top Leasing & Credit” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Cătălin Braescu și Mariei Braescu cu privire la încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat